

GORENJEV

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četr leta 1 K. Za druge države stane K 5 60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročilo brez istodobne vplačilne naravnice se ne ozira. — Za oznanila se plačuje za pet-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Knežak — Sora.

Obžalovaje moramo pribiti, da prvi nastop novega deželnega predsednika gospoda Schwarzza ni bil srečen. Minuli ponedeljek je tekla v Sori kri, ker deželni predsednik ali ni izprevidel ali ni hotel ustaviti se strasti škofa Jegliča. Mi obžalujemo to od srca in naj bo vzrok postopanju deželnega predsednika ta ali oni.

Naj se nam ne ugovarja z državno ali cerkveno avtoriteto. Sora, ta mala vas v veliki Avstriji, ni potem, da bi mogla resno škodovati državni ali cerkveni avtoriteti danes, ko se javno govori o hohencolerskih kandidaturah, ko padajo besede v državnem zboru, pri kakršnih bi bila zadela pred petdesetimi leti kap vsakega dvornega svetnika. In posebno si ne moremo razlagati tega koraka deželnega predsednika zaradi tega, ker se je zgodil nekaj dni po knežski pravdi. Mi smo pričakovali, da bo ta pravda za deželnega predsednika najboljša šola in sedaj postopa, kot da bi jo bil prespal.

Nekaj tednov po prihodu deželnega predsednika pristopical je k njemu tudi ljubljanski škof z deputacijo kranjske deželščine. V najprijaznejše gube je dejal svoj obraz in z ginenim glasom je pripovedoval deželnemu predsedniku, kako naj sporazumno delata državna in cerkvena oblast, in ker on sploh nikdar ni brez želja, izrekel je tudi prošnjo, da naj deželni predsednik podpiše govornika pri

delu za gospodarsko organiziranje našega ljudstva. In če je bilo gospodu Božidaru Schwarzu dosedaj nejasno, kaj pomeni katoliško organiziranje našega dobrega ljudstva, na Kranjskem, je zanj knežaska pravda poučna knjiga. Če zna brati v tej knjigi, zadobi lahko globok pogled v naše razmere, globočji in natančnejši pogled, nego ga je dobil po vseh informacijah svojega prednika, po raznih deputacijah, po študiranju ranih pozdravnih govorov, fizjognomij in kretenj predstavljenih mu veljakov.

Tu vidi lahko pristne, žalibog ne prve žrtve neomejenih strasti škofa Jegliča. Stirinajst zapeljanih Kraševcev bo imelo priložnost premisljevati po tri do šest mesecev, kake so posledice katoliške škofove organizacije. Tu bi bil deželni predsednik lahko opazil dr. Šuštersica, kako je igral v sodni dvorani deželni zbor, dr. Schweitzerja, kako se je predstavljal kot «punica za vse». Celotno mnenje ljubljanskega škofa o justici bi bil lahko študiral in njegovo smisel za moralo in dostojnost. Tu se je opazil takoj prvi dan med poslušalci mlad kapelan, ki sicer ni nastanjen v Ljubljani, ki pa je ostal kar tri dni v Ljubljani, sedel med poslušalci, izginil med se ne zaslišane priče, prišel zopet v dvorano in se šel vnovič pogovarjat s pričami, ki so imele priti na vrsto. To je nekaj tako pristno moderno-katoliškega, da bi kaj takega noben deželni predsednik, ki čuti potrebo, informirati se natanko o vseh činiteljih v javnem življenju, o motivih njihovega delovanja o njih

moralnem in socialnem naziranju, nikakor ne smel prezreti takega pojava.

Knežak je bila pred nekaj leti mirna in srečna vas. Prebivalci te vasi so zadovoljno obdelovali kraško svojo zemljo, hodili po opravkih v Trst, Reko in Ljubljano. Ali prišla je nesreča. Ta zadovoljnost ljudstva, ta mir, to sporazumljenje škofu ni bilo po godu. Poslal je tja kaplana iz svoje šole. Ta je začel svoje delo tako, da je enemu delu prebivalstva pravil: glej ta je liberalec, ničvrednež, staroverec, s takimi ljudmi se ne sme občevati, pri njih ne kupovati, jim ne dati zasluzka, takim ljudem škodovati je dobro, bogobjubno delo. In posledica tega delovanja je bila, da je marca t. l. kakih 30 ljudi moških in ženskih navailo na županovo hišo, da je ta lolpa hotela ulomiti vežna vrata, nobijala okna, poškodovala več ljudi in skozi več ur tako divljala pred hišo, da so stari, v hišo zaprti vojaki trdili, da je bilo huje nego v Bosni. Po tem dogodku je prestavil škof dotičnega kapelana, ne da bi ga nadalje pekla vest. Uboge žrtve tega organiziranja pa imajo sedaj tri in petdeset mesecev ječe, in ker niso duhovniki, bodo to kazn tudi prestali, plačali bodo par tisočakov stroškov, škof pa je prestavil kapelana in si umil roki.

In par dni po tej pravdi hoče škof znesti staro svojo jezo nad župnikom v Sori in g. Schwarz mu je na razpolago.

Gospod Schwarz je star uradnik in neumestno bi bilo, ko bi mu mi hoteli dajati

PODLISTEK.

Mimogrede . . .

V. Dadanov.

Lojevski je bil nekaj mesecev za domačega učitelja pri bogatem graščaku v jugozahodni Rusiji. Sedaj, ko se je peljal na železnično postajo, da bi se podal v Petrograd, se je že november nagibal h koncu. Graščina je bila oddaljena kakih 30 vrst od postaje. Kolovoz je bil silno slab in voziček se je zibal po zmrzlem blatu, češ, zdajpazdaj se prevrne. Dijak Lojevski je nastopil vožnjo opoldne, a že se je mračilo in do postaje je bilo še skoro deset vrst. Vlažne megle so legale na zemljo in jo zagrinjale v rahlo, sivo odejo. Cesta je šla navzdol po jarku, ki je bil zastrt v meglo. Skozi meglo je svetlikalo nekaj lučic in ni se moglo razsoditi, priha-

jajo li od koč, raztresenih po obronkih, ali iz oken večnadstropnih mestnih hiš.

«He, he! . . . Stoj!»

Bumf! . . . Voz se zaguglje, in predno se Lojevski zave, leži na cesti. Njegov težki, s knjigami nabasani kovčeg pade tudi venkaj in se pretrga. Skoro pol ure mine, predno voznik zopet vzdigne voz in uredi konjsko opravilo. Ko se začnela zopet naprej pomikati, bila je že noč. Lojevski in voznik sta morala iti peš in opirati voziček, da se jima zopet ne bi primerila kaka nesreča. Lojevskemu je bilo na tej polji nemirno, a obenem prijetno pri srcu. V daljavi so svetlikale prijazne lučice.

Droben dež začne rositi. Tema postaja vedno gostejša. Lojevskemu je bilo hudo, da se je moral ločiti od lučic, ki so mu razodevale, da je tod tudi življenje. Luči izginejo, Lojevski in voznik pa korakata še vedno dalje, Naenkrat se prikažejo pisane svetilnice na

železnični postaji. Bile so kakor kresnice. Voz se je peljal skozi vasico, pri kateri je bila postaja. Konji se kar sami od sebe ustavijo pred malo prodajalnico, iz katere so padali megli podobni trakovi na cesto. Lojevski se spomni na svoj kovčeg, ki je bil potreben poprave in stopi v prodajalnico. Na policah so bile steklenice s cukrarijami; dišalo je po petroleju in slanikih; vse blago je bilo komaj vredno 15 rubljev. Za prodajalno mizo je sedela mlada judovska deklica in brala iz knjige.

«Dober večer! Dajte mi eno močno šivanko in nit!»

Deklica nevoljno vzdigne pogled od knjige.

«Mi nimamo ne šivank ne sukanca, mi prodajamo kolonialno blago,» reče strogo; ko pa vidi lepi dijakov obraz, pristavi mnogo prijazneje:

«Čemu Vam bo šivanka, gospod? Mari znate šivati?»

nasvete. To tudi ni naš namen. Mi za danes le konstatiramo, da smo mu prisojali več bistroumnosti, več političnega talenta, več zmognosti spoznavati ljudi in razmere, nego je pokazal pri sorski zadevi. Nekaj pa mu zadržimo na svojo vest. Nikdar naj ne pozabi, da je državni uradnik in da v Avstriji visok državni uradnik ne sme ustreliti niti desetino toliko kozlov, kakor katoliški škof, četudi je Slovenec.

O nedeljskem počitku.

II.

V zadnjem članku smo navedli v glavnih potezah bistvene določbe novega državnega zakona. Primerjajoč te določbe z onimi prejšnjih predmetnih zakonov ni težko izpredvideti, da se giblje avstrijsko zakonodajstvo v odločni smeri do popolne odprave nedeljskega dela v obrti in trgovini. Počasi se vrši ta preobrat od etape do etape, ali vendar odločno naprej: vsaka pridobljena postojanka je vzpodbuda k borbi za dosego novih uspehov. V go-podarskem življenju sploh ne gre skokoma. V obrtu je stremljenje hitreje prišlo do večjih uspehov, v splošnem težje in naporejše ročno delo v obrtih in v tovarnah je našlo vnetejših zagovornikov za to, da počiva delo ob nedeljah. V trgovinskih obrtih je gibanje za dosego nedeljskega počitka premagati večji odpor. Vzroke je iskati v naravi in nalogi trgovinskih obrtov, pa tudi v tem, da je zlasti v manjših krajih število nastavljenecv pičlo in da so vezi med njimi rahlejšje nego pri obrtnem pomožnem osebju in naposled ne manj v takozvanih «ozirih na nepogrešne potrebe konsumentov». Gibanje za odpravo nedeljskega dela pa gre zlasti v zadnjih časih tudi v trgovinskih obrtih odločno in zmagonosno od uspeha do vspeha. Ponekod je premagati sto ovir in težav; dva interesa, delodajalcev in delojemalcev, si ostro stopita nasproti, in vsakokratna ureditev nedeljskega dela je vselej nekaj kompromis, ustanovljen začasno med dvema za premoč se borečima strankama. Nekaj pa stoji! Javno mnenje je danes po veliki večini na strani onih, ki se potegujejo za nedeljski počitek. Javno mnenje je, kakor v drugih vprašanih tudi glede nedeljskega počitka toliko socializirano, tako dostopno težnjam onih, ki vstajajo zoper delo brez počitka, da ne more biti dvojbe o končni dosegi popolnega praznovanja dela ob nedeljah. Dokler se je v borbi za nedeljski

«Naš voz se je med potjo zvrnil in moj polni kovček se je pretrgal; moram ga zašiti.»

«In kako, gospod, ali se ne bojite se voziti v tako teniški noči? Saj bi si lahko zlomili roko ali nogo!»

Smehljala se je: glas ji je razodeval sočutje mesto prejšnje strogosti. Lojevskemu se je zdelo prijetno, po dolgotrajni vožnji po samotni pustinji gledati lepi obrazek judinje in poslušati njeno govorjenje ter je odlašal z odhodom.

Iskala je medtem v miznici in izvlekla veliko sivanko za vreče sivati in jo dala Lojevskemu:

«Tu imate sivanko, gospod, in mesto niti vzemite tole špago, s katero vezemo kupljene stvari.»

Lojevski se zahvali.

«In kam se peljete, gospod?»

«V Petrograd.»

«V Petro — grad?!»

Dalje prih.

počitek naglašalo izključno le verske ozire, kažeč na cerkvene ukaze, ni bilo pravih uspehov; sele, ko se je začelo s poudarkom kazati ne manj na socialno važnost nedeljskega počitka, je gibanje prišlo v pravi tek in tir. Stoprav tedaj je v najširše kroge prodrlo naziranje, da je delo zaradi človeka in ne človek zaradi dela.

Tudi v naši deželi bo v teh dneh deželni vladi v okviru državnega zakona preurediti predpise o nedeljskem počitku. Zanašamo se na to, da bode vlado vodila previdnost in da bode namesto po raznih deželnih zakonikih razstresenih določb o nedeljskem počitku pokazala enoten ukaz. Preureditev določb o nedeljskem počitku pri nas ne bode delala posebnih težav. V obrtih nedeljsko delo vsled stare in dobre slovenske navade, praznovati nedelje in praznike, že zdavnaj ni več v navadi. Le nekaj obrtov je — pekovski, sladničarski, brivski, mesarski in vrtnarski, kateri ne utrpe prav nedeljskega dela. V trgovinskih obrtih v Ljubljani je že l. 1902 deželna vlada uvedla popolen nedeljski počitek, izvzemi le trgovine z živili, potem ko se že prej nekatere večje manufakturne trgovine ob nedeljah niso odpirale. Brez posebnih rekriminacij se je sprejela v Ljubljani ta odločna preosnova, in danes se lahko reče, da se je novi položaj že udomačil, ne da bi bilo moči govoriti o kakih vpoštevanih škodi. Lepe te pridobitve Ljubljana izvestno ne izgubi več, trgovci sami bi se dvignili zoper tak poizkus; pač pa z največjo gotovostjo pričakujemo, da prinese bližnja bodočnost malone popolen nedeljski počitek v vseh trgovinah. Do tega mora priti, saj so se celo malone vsi trgovci z živili izrekli za uvedbo nedeljskega počitka; le nekaj trgovcev na periferiji je v utemeljeni skrbi pred občutno škodo ugovarjalo, pa tudi ti bodo soglašali z večino, ako deželna vlada, kar je edino pravilno in odgovarja tudi navodilu ministrstva deželnim polit. oblastvom, odredi iste določbe o nedeljskem počitku kakor v Ljubljani tudi v onih vseh ljubljanske okolice, ki meje na mestno ozemlje. Ali ne le posamezni trgovci, tudi vsa stanovska zastopstva trgovcev in trgovskih nastavljenecv so oddala svoja vota deželni vladi, ki soglašajo v tem, da je v Ljubljani uvedbi v trgovinah popolen nedeljski počitek.

Tako torej v Ljubljani. Ozreti pa se nam je tudi na ostalo deželo. Povedali smo, da državni zakon dovoljuje ob nedeljah le štiriurno delo po trgovinah in le ob izpričani potrebi je v krajih z manj nego 6000 prebivalci moči dovoliti največ šesturno delo. Tega ni prerekati, da je v večjih krajih na deželi, kamor prihajajo ljudje iz bližnjih vasi prav ob nedeljah najlažje, težko se pogrešati povsem nedeljskega dela v trgovinah. Prerekati pa tudi ni tega, da je služba po trgovinah na deželi dokaj težavnejša in naporejšja nego v mestu. Nastavljenec na deželi se mora oprijeti od kraja vsakega dela, redko le mu je težak v pomoč pri dviganju težkih vreč. To oboje je dejati na tehtnico deželni vladi, ko bode odločala o predpisih glede nedeljskega počitka v trgovinah izven Ljubljane. In če hoče, da porečemo, da jo je vod la pravičnost napram obojnim interesom, ne sme biti preradodarna ob dovoljevanju štiri ure presegajočega nedeljskega dela. Dejanskim potrebam je ustreci, to priznavamo; zato pa na drugi strani v javnem interesu nastavljenecv na deželi odločno zahtevamo,

da se ob dvanajsti uri opoldan v nofmalnih razmerah tudi na deželi vsepovsod zapirajo trgovine. Nedeljski popoldan mora trgovskim nastavljenecv ostati prost, da se oddahnejo po napornem delu ter dobe časa, pobigrati se tudi zase, za svoje telesne in duševne potrebe. Preko svojih sil ni vpregati nikogar! «Est modus in rebus.»

Radovljiške novice.

— Seja radovljskega občinskega odbora dne 2. novembra t. l. Predseduje župan g. dr. Janko Vilfan; navzočih 10 odbornikov. Glede prošnje Ivana Dernača, da se odstrani nesnaga tik njegove hiše, se prebere komisijiski zapisnik okr. glavarstva, v katerem se je usnarju Resmanu naročilo, da svoje čreslo odlaga na pripravnem mestu, kar se tudi sedaj godi. — Glede preložitve občinske poti za sodnim poslopjem se je vršil komisijonalni ogled, ki se bo pa še obnovil, in se k temu povabijo vsi mejaci. — O pritožbi ravnateljstva državnih železnic zoper nameravano prizidavo dimnikarja Zalararja se sklene, da se župansko dovoljenje za zidavo potrdi, ker ni nobene nevarnosti za slučaj ognja, kar tudi prizna pritožba sama. — Prošnja Antona Murovca za sprejem v občinsko zvezo se za sedaj ne more ugoditi, ker ni prosilec deset let nepretigoma bival v Radovljici. — Rešijo se tri prošnje za podpore oziroma sprejem v ubožno hišo, kjer naj bi tudi stanovalci sami skrbeli za večji red in snažnost. — Določi se stanarina v l. nadstropju šolske hiše in se obravnava o pravicah posameznih učnih oseb do prostega stanovanja oziroma povračila za stanovanje. — Družbi sv. Cirila in Metoda se dovoli podpora kakor prejšnja leta. — V prihodnji proračun se postavi znesek za nabavo železne občinske blagajne.

— Novo dvonastropno poslopje radovljiške posojilnice je že pod streho. Krije se z eternitom.

Novice iz selške doline.

— Konsumno društvo na Česnjici je zopet zaprto. Ko so odgnali trgovca Rudolfa Pleterska, poklicali so na pritisek selskih duhovnov bivšega Bilbanovega mlinarja iz Selc za prodajalca. Zdaj jo je moral pa tudi ta pobrati, ker se je zameril odbornikom. Kako stoji ta konsum, se razvidi iz tega, da je prodal mlinar zadnji mesec le toliko, da je ostalo celih 84 vinarjev dobička čez njegovo plačo.

— Na Zalilog pride učitelj g. Anton Kos iz Vokla pri Kranju.

— V Železnikih so postavili spominek pred leti umrli blagi gospodični učiteljici Ani Rekar. Da se je spominek postavil, trudila se je posebno gospa Lucija Benedičič, trgovčeva soproga v Železnikih.

— Srno je ujel blizu Rudnega 14 letni Janez Megušar z Rudnega. Ker je bil tako suh sneg, ni mogla uiti. Vrgel si jo je za vrat in nezavezano nesel g. Novaku v Železnike.

Novice iz poljanske doline.

— Posebnih, najnovejših novic ni. Snega imamo, pravzaprav smo ga imeli dosti, če ne prej preveč. Dekleta, na katerih je tudi naša dolina, čast in hvala Bogu.

bogata, so pričele kleklat. Če se gre k njim tja insem malo v vas, se zve že kaj novega. V tem slabem vremenu, da si ljudje čas preženo, pa pogrejejo že marsikatero zastarelo novico. Največ so imeli opraviti še z birmo, skofom in njegovimi pridigami, hvalami in zabavljanjem. Da se vse ne pozabi, naj še «Gorenjec» kaj malega pove svojim bralcem in bralkam.

— Škof v Javorjah. Gori ne morejo prehlaviti skofa, njegove pridige, četudi ga niso nič ali pa prav malo razumeli. Ponošni so res lahko. Škof jih je hvalil, da mu je zmanjkalo kar besedi. Predobro katoliško ljudstvo brez vseh napak. Dve Marijini družbi, fantovska in dekliska. Vse živi v največji pobožnosti. Svojemu dušnemu pastirju nad vse udano. Nobenega liberalca, ne pri volitvah, kaj se, da bi se kdo mešal v kake cerkvene reči, račune ali kaj takega. V fari je dobili same pobožne knjige in liste. In še teh malo, je vzkljnil, ker hvala Bogu, malokdo se zna brati; pisali pa že celo ne, da bi komu kaj pisal, morda celo kaj pregrešnega. Vaš župnik so res pobožni. Vse, kar bi imelo pohujšati, vse, vse pravočasno iztrebijo. Vsako razglednico, ki nima nobene svete podobe, ki pride na njegovo pošto, takoj uničijo. Še angelčkov ne trpe, ki nima srajčk na sebi. In tako je klobasal in hvalil zdaj župnika, zdaj pobožnost, krepost in udanost, brezpogojno pokorščino župniku, devic in mladeničev, mož in ženā.

— Ljudje se ve mislijo malo drugače o skofu. Govore, da je škof preveč hvalil, ali pa, da ga je župnik o tej pobožnosti narbal. Tudi mogoče.

— Všeč mu je tudi bilo, da ima tako staro kuharico. Taka stara babšeta bi morali imeti vsi dušni pastirji. Nikamor, v nobeno gostilno ne hodi. Po takem izgledu so lahko ljudje tako brumni. Tako je nekako govoril sam s seboj, ko je opravljal neke molitve v sobi in župnišču. Naj ima veselje, zakaj bi se tja insem tudi škof ne zmotil, ali bi ga ne zapustil sveti duh, kakor ga je v Javorjah, kjer se je mož korenito urezal.

— Sanjalo se mu je. Med potom, ko se je peljal na Trato, je mož malo zadremal in hipoma se mu sanjalo to, kar mu je grenilo in kalilo veselje v Javorjah, in vzkljnil: «Šest Marijinih devic v enem letu, to je grozno!» Stresel se je in vzdramil. Ze se je slišalo pritrkavanje na Trati.

— Zasvetil se mu obraz, da pride zopet v kraj pohlevnih ovčā. To je tudi povedal na leci. Ljudstvo se je silno poboljšalo, opustilo ples, še več pa to, kar je nad vso hvalo, da v kraj ne pride nobeden pregrešen list ali časopis. In tako je slo naprj. Razume se, da tudi na Trati ni vsega zadel.

— Brez Marijine družbe je fara Nova Oselica. Tu ga niso pričakovala brhka dekleta v belih drežestnih krilih, kakor na Trati, kjer je bilo opaziti kaj bujna prsa, vse kaj družega ko na muzi nad Prešernom v Ljubljani. Da graja ni v Novi Oselici izostala, se razume obsebi. Vse mu je bilo slabo. No, saj se poznamo.

— Pohvalil je pa Staroselčane. Tu je pa bilo vse v redu. Župnik, cerkev, vernost in prepričanje, vse v najlepšem, vzornem redu. Res, vse hvale vredno. Menda škof še ni bil na Trbiji, že so se pošteno

stepli in ven metali. Vse versko prepričanje ni prav nič pomagalo. Če je bil tudi župnik med njimi, o tem ljudje ne vedo povedati.

— Tedaj zadnja fara je pokazala, kaj se zna in kar je uzor njenemu dušnemu pastirju. Se celo v Javorjah so bili napravili izjemo, kar je ljudem nerazumljivo. No, bodo pa drugič doprinesli.

— Na Volči so imeli mašo zadnje nedelje. 14 dni tedaj pozneje. Največjo škodo seve imajo kmetje po onih možakarjih, ki so jo pogruntali, da krave ne bodo strile. 14 dni je že nekaj. Če je dobra kravica, precej mleka. Ti imajo škodo, duhovni gospodje pa le molzejo, če je kaj maše ali pa nič.

Škof pusti teči nedolžno kri.

(Poročilo našega posebnega poročevalca.)

Sedaj smo spoznali skofa Jegliča še od neke nove strani. On je brez srca in ne smili se mu ljudstvo, ki vsled njegove trmoglavosti toliko trpi. V tem našem mnenju nas potrjujejo žalostni dogodki v Sori pri Medvodah. V Sori je namreč za župnika instalirani Anton Berce, ki je menjal s prejšnjim župnikom Hierschetom za župnijo Boštanj. Škof je Breca kakor vsakega župnika slovesno instaliral za to župnijo. Tu pa moramo povedati, da je župnik Berce eden onih redkih duhovnikov, ki se ne meša v politiko, ki ne odira ljudstva in ne krade hranilničnih knjizic za škofove zavode, kakor delajo to drugi duhovniki. Pač pa ima blago srce za reveže in v popolnoma vzdržuje dva svoja nečaka, ki študirata visoke šole. — Kakor izvidno iz tega, ima ta mož vse tiste lastnosti, katerih drugi klerikalni duhovniki nimajo. Zato se je pa tudi pri ljudstvu priljubil in ima popolen vpliv v svoji župniji. To pa skofu in drugim duhovnikom ni bilo všeč in začeli so pravcato farsko gonjo nanj. Poslali so mu v ta namen v župnijo zloglasnega Brajca za kapelana. Ta je začel rovat proti župniku in je s svojim hinavskim lizanjem pridobil res nekaj tercijskih in par klerikalnih hinavcev, med njimi znanega župana Šmovca. Ta garda se je spravila nad župnika Berceta v Sori. Pomagal je še zraven pomarančar Brence iz Preske. Lansko leto je naenkrat škof prišel do spoznanja, da je župnik Berce napačno instaliran in da mora vsled tega iz župnije Sore proč. Škof je pokazal s tem svojo nevednost v kanoničnih postavah, za kar ga seveda ni prav nič sram. Župnika Berceta je degradiral potem za župnega upravitelja. Pred dobrim letom je že izkusil pognati Berceta nazaj v Boštanj ali pa v pokoj. Dosegl pa ni tega, ker so se mu uprili sorski župljani in tudi vlada ni pustila preobračati kozolcev skofu Jegliču. Kuhal je škof skrito jezo in čakal prilike, da izpolni svojo namero. Mej tem časom pa so klerikalci napadli Berceta po «Slovencu» in ga tožarili, celo kamenjali so ga nekoč. Vse to ja škof vedel in ni branil Berceta, nasprotno je še prilival olja v ogenj, da bi skuhal Bercetu še bolj vročo juho. Klerikalci so vedno pravili, da Berce pojde. Posebno po odhodu barona Heina so zahrneli vsi Šmovčevi in Brenčetovi prijatelji: sorskemu župniku so že štete ure.

In dogodilo se je, da so se besede obistinile in župnik Berce je dobil v nedeljo od skofa ferman. Popoldne je kapelan Brajec po litanijah obvestil ljudi o tem, rekoč: V naši župniji se zgodi jutri velika izprememba v dušnem pastirstvu. Ljudje so takoj vedeli, kaj to pomeni in po litanijah se je razglasila ta novica skoro po vsej župniji. In splošen odmev tej novici je bil: Ne pustimo župnika Berceta proč! V ponelelek zjutraj so se zbirali ljudje po sedmi maši na cesti pred šolo, kjer stanuje začasno župnik vsled poprave župnišča. Okrog 8. ure pride po cesti kapelan Brajec, katerega je nad 400 ljudi broječa množica začela poditi proč z besedami: «Proč z Brajcem, poberi se, mi te ne maramo še za kapelana ne več.» Poparjenega obraza je šel nazaj po cesti, odkoder je prišel. Ljudje so ga pa obmetavali s kepami. Kmalu nato se prikaže dvovpredna kočija, v kateri je sedel stolni dekan-kanonik Sušnik. Vsa množica se je pognala proti vozu in restavrater Kolenc je pozdravil: Dobro jutro! Sušnik je odgovoril: Se ne sprejme! Ta ošabni odgovor kanonika je ogorčil množico, ki je obrnila konje nazaj iz vasi in kočija z dekanom Sušnikom vred je drčala tja, odkoder je prišla. Čez četrte ure se vrne Sušnik sam proti vasi. Pride do ljudi in se hoče s silo preriti skozi množico, ki ga je takoj obkolila in mu v obraz metala najlepša imena. Prišlo je zopet več kep. Čuti je moral klice: «Proč s škofom, proč z Brajcem, proč s klerikalci!» Izmotal se je potem iz množice in odšel brez vsacega uspeha zopet nazaj, odkoder so ga noge prinesle. Nekaj časa je bil potem mir pred njim, vendar se ljudstvo ni razšlo. Čez kake trideset ure se pripelje nekdo in pove, da koraka proti Sori okrajni glavar s trinajstimi orožniki. Nepopisno razburjenje se poloti množice. Začujejo se glasovi: Pred šolo in skupaj se postavimo! V tem pa se prikaže mimo prvih hiš okrajni glavar in četa orožnikov, pred katerimi sta korakala dekan Sušnik in kapelan Brajec ter župan Šmovc. Prišli so do množice in nekateri so se oglašili: Kaj hočete? Kaj vam je naredil župnik, da ga motite? Hočemo vedeti vzroke! Proč z Brajcem, župnik naj pa ostane! Okrajni glavar je odgovoril, da ima ukaz od škofijstva in vlade, da mora pomagati, da izpolni kanonik Sušnik škofov ukaz. Množica je protestirala. Okrajni glavar je hotel sedaj prodreti do vrat, a ni mogel. Pričeli so nato orožniki ljudi pehati in posebno divje se je obnašal stražmojster Mak iz Medvod. Vpil je nad ljudmi in pehal, kar je mogel. In res se je posrečilo konečno sili orožnikov, da so prerili do vrat, katere je nekdo zaklenil in vzel iz njih ključ. Okrajni glavar je potem rekel županu, naj preskrbi, da se vrata odpro. Šmovc je švedral po ključavničarja v papirnico v Goričane. Mej tem časom je ljudstvo prošilo glavarja, naj ne rabi sile in naj da odloga vsaj en teden, da si poiščejo župljani pravice pri vladi. Kanoniku Sušniku pa so pravili, da ne marajo za Brajca, katerega so zmerjali kakor psa. Sušnik in Brajec sta molčala na vse psovke in nekdo je vprašal Sušnika, če ima vodo v ustih, ker jih ne odpre. Sploh je bil ta odmor za Brajca in Sušnika tak, da so jima mogli odpasti vsi «žegni», če sta jih sploh kaj imela, tako so jih ljudje temeljito žehlali. Prišel je ključavničar in ko ga je ljudstvo zagledalo, se je zagnalo proti vratom, katera so bila mahoma

zopet zastavljena z ljudmi. Orožniki so začeli sedaj delati vhod do vrat s kopiti in suvanjem in tej surovi sili so se umaknili res ljudje, le Ivanu Luštreku, po domače Starmanovemu Janezu, Francetu Bukovcu in Barbari Kopač se je posrečilo ostati pri vratih. Prijeli so se za kljuko. Orožniki so planili po teh treh in jih priteli trgati od vrat. Najprej so odtrgali Franceta Bukovca in so ga med splošnim suvanjem vlekli proč, vrgli na tla in uklenili, da je imel vse višnjeve roke. Pri uklepanju so trije orožniki klečali na njem. Za Bukovcem so se polotili Ivana Luštreka, ki ni hotel pustiti vrat, trdeč: «Povejte vzrok, zakaj hočete župnika proč, pa spustim kljuko!» Toda nič ni pomagalo. Slisal se je glas: **Wir müssen durchsetzen** in nato so planili štirje na Luštreka. Dva sta mu vrgla verižice na vsako roko, eden ga je pograbil za vrat, eden pa za pas in so ga vlekli štiri korake od vrat, kjer so ga pritiskali k tlom in v tem hipu ga je **zabodel v levo nogo od zadaj stražmojster Mak** iz Medvod. Sunil ga je pa dvakrat, da mu je po drugem sunku pogledal bajonet za en prst iz noge. Luštrek je zavpil: «Zaboden sem!» Vse je zakricalo in zajokalo. Luštreku se je vtila kri curkoma iz noge. Planila je proti njemu sestra Ivana, kateri so takoj nastavili bajonet. Luštreku so slekli levi škorenj in ga vlekli vklejenega in bosega po poti v daljavo nad 400 korakov. Vsa pot je bila rdeča od Luštrekove krvi. Prosili so orožnike, naj ga peljejo v bližnjo hišo, da bodo poslali po sani in zdravnika. Osojno so zapodili orožniki te ljudi proč in jim nastavljali bajoneta na prsi. Luštreka se privlekli v hišo in ga sredi sobe vrgli na tla in tam je vklejen padel v nezavest in je iz ust bljuval neko zeleno tekočino. Šele takorekoč umirajočega so odklenili. Potem pa je prišla sestra aretiranega Bukovca s sanmi po Luštreka in Bukovca. «Dobrosrčni» orožniki pa so v začetku dovolili samo Luštreku, da bi se peljal. Bukovec pa bi moral iti uklenjen zraven sani. Šele na odločno zahtevo sestre Mine Bukovec so ga vzeli na sani. Peljali so se potem v Škofjo Loko. Tu so pa orožniki izgubili ključe od verižic in Bukovec je imel s tem podaljšano trpljenje. Luštrek se je večkrat onesvetil, da so ga morali živiti. In to je bil čvrst mož, kateremu je bilo treba mnogo hudega storiti, da je omedlel. Nato sta bila oba zaslšana pri sodišču. Luštreka sta loška zdravnika gg. Arko in Zakrajšek obvezala in potem poslala v ljubljansko bolnico.

V Sori pa je ključavničar s silo odprl duri in na to je šel kanonik in kaplan Braje ter župan v poslopje. Župnik Berce je sprejel te dostojne goste s primerno častjo, kakor se spodobi takim možem. Tako prisiljen je oddal potem župno premoženje kaplanu Brajcu, ki se je od koprnenja po istemu kar tresel. Ljudje so pa ta čas zunaj čakali in obirali škofa, Sušnika in Brajca. Pa tudi orožnike niso hvalili za njih krvavi nastop, posebno stražmojster Mak jih je slisal, da je bil sit. Po oddaji župnije so odšli zgoraj imenovani s knjigami iz poslopja. Ljudstvo jih je sprejelo s «Pereat» klici in kaplan jih je zopet slisal: «Lump, krvolok, ponočnjak i. t. d.» Okrajni glavar je potem šele miril ljudi, ko je že odtekla kri. Svetoval je ljudem, naj se pomirijo in, če se jim je zgodila krivica, pritožijo na škofa in deželno vladno. Slisali so se

zopet klici: Škof ne pozna pravice, sli bode-mo za Rimanjci, naša vera je slaba. Ker tako delate z ljudmi, proč z Brajcem in Šnovcem, proč Schwarz i. t. d. Množica je ostala še tam in spremljevala kapelana z groznim zviž-ganjem, za kapelanom so pa šli orožniki. Potem se je šele množica nekoliko razšla, orožniki so pa patrolirali po vasi vse naslednje dni. Kapelana so stražili v hiši in drugi dan v cerkvi, ko je maseval. Ljudstvo je ogorčeno nad postopanjem kanonika Sušnika, ki je gledal s smehljajočim obrazom, kako so orož-niki klali. Fej takemu možu — — — Lepo se je izkazala katoliška cerkev, ki je začela svoje vernike klati po orožnikih. De-želni predsednik se je tudi pokazal v lepi luči, da podpira divjanje ljubljanskega škofa ki hoče svojo turško vladno silo vsiliti ljudem. In sedaj vprašamo vladno, okrajnega glavarja in škofa: Kaj ste dosegli? Kakšne koristi ima kdo od tega. Nič! Pač pa ste pri-nesli gorje in nesrečo, več ljudem, med vse župljane pa še večji nemir in razburjenje. Nesrečno ljudstvo, ki ima take trinoge!

Dolenjske novice.

— Mleko hoče podražiti, kakor se od več strani čuje, g. vodja kmetijske šole na Grmu, oziroma ta gospod baje pridno agitira za podraženje istega.

— Dve gostilni v Kandiji pre-povedal je gosp. vodja kmetijske šole na Grmu svojim učencem, in sicer dve najugled-nejši, to je restavracija g. Windischerja in Jakšeta v Kandiji brez vsakega povoda. Ome-njena gospoda odločno protestirata proti tej neopravičeni prepovedi, in zahtevata tem potom primernega zadoščenja in pojasnila, sicer bi bila primorana si istega poiskati drugje.

— O policaju, ki sam rubi, pri-hodnjič.

— Izjava. Ker je za list «Dolenjec» vedno večje zanimanje, smo opustili prilogo z czirom na to, ker se snuje konzorcij za osnovanje samostojnega lista «Dolenjec». Rodoljube na Dolenjskem že danes opozarjamo na samostojni list «Dolenjec». Vprašanja naj se naslovijo na g. Fr. Pirca v Kandiji.

Tedenski politični pregled.

Državni zbor se snide menda na dan 24. novembra t. l.

Ruski car je z dnem 30. m. m. izdal manifest, po katerem se Rusija prišteva ustavnim državam. Na Ruskem se je torej izvršil preobrat, kakršnega ne pozna več zgodovina izza francoske revolucije. Ruski narod je vstal. Manifest pravi med drugim: 1. Prebivalstvu je podeliti neomajno podlago državljskih pravic, ki so utemeljene na faktučni nedotakljivosti osebe, svobode vere in besede, svobode združevanja in zborovanja. 2. Ne da bi se prikinile že odrejene volitve za državno dumo, je, v kolikor dopušča v to čas do sklicanja državne dume, pozvati na sodelovanje v dumi vse one ljudske sloje, ki so sedaj popolnoma izključeni od volilne prapice. Prepuščeno pa bo novi zakonodajni korporaciji, da uredi nadaljni razvoj principa splošne volilne pravice. 3. Izreči se ima kakor

neovržen princip, da ne more noben zakon dobiti veljave, ne da bi v to privolila državna duma in da bo izvoljencem naroda dana možnost, da resnično nadzorujejo zakonitost dejanj oblastnih, ki smo jih mi postavili. Ob-račamo se do vseh zvestih sinov Rusij, da se spominjajo svoje dolžnosti, ki jo imajo nasproti domovini in da pripomorejo v to, da ponehajo sedanjim nezaslišani neredi, in da z nami vred upotrebjajo vse sile, da se povr-neta mir in red. — Manifest je napravil splošno veselje.

Nemiri na Ruskem. V Odesi je bilo prve dni tega meseca krvavo klanje. Število ubitih se ceni na 4—5000 ljudi. Prebivalstvo je streljalo iz hiš na prekucube. — V Min-skem je kakih 10.000 oseb dne 1. t. m. zah-tevalo osvoboditev političnih jetnikov. Vojaki so streljali na množico. — Tudi v Kijevu so se ponovili krvavi boji. Množica je vdrla v mestno dvorano, kjer je odstranila carjevo podobo. Zaprli so 300 ustašev. Oplenili so vse židovske trgovine. — Na Finskem je na-stala vstaja. Vse oblasti so ustavile delovanje. Vse šole in trgovine so zaprte. Na vsch javnih in vladnih poslopih se je ruska zastava mo-rala umakniti finski.

Ločitev Švedske od Norveške. Na dr-žavnih poslopih v Štokholmu so z velikimi svečanostmi razobesili čisto švedsko zastavo. Pri tem so pokali topovi in zvonili zvonovi. V norveškem parlamentu je naznanil minister zunanjih zadev, da je obvestil zunanje vlade, da se je kralj Oskar odpovedal norveški kroni; obenem je minister prosil sosednje vlade, da želi Norveška stopiti z njim v uradno zvezo. Vse vlade so se ljudno odzvale.

Vstaja v nemški Afriki. Nemške čete so doživele zopet poraz blizu reke Oranje. Nemci imajo mrtve 3 častnike in 13 vojakov, težko ranjene 3 častnika in 8 vojakov, 5 vo-jakov po pogrešajo. O izgubah ustašev se ne ve ničesar natančnega.

Novičar.

Deželni zbor kranjski je imel včeraj svojo drugo sejo. Veliko pozornost je obu-dila sorska deputacija, katero so predstavili narodnonapredni poslanci dež. predsedniku g. Schwarzu. Interpelacijo je vložil poslanec dr. Tavčar zaradi dogodkov v Sori. Po-slanec Pirc je nujno predlagal, naj deželni odbor še v tem zasedanju predloži zakonski načrt glede vodovoda za Kranj in okolico. Klerikalci so vložili tudi nekaj nujnih predlogov. Potem je dr. Šustersič utemeljeval svoj predlog glede volilne reforme. Ko je po govoru dr. Šustersiča posl. Hribar izjavil, da se naj seja radi pogreba umrlega sentpeterskega župnika Malenska prekine in nadaljuje popoldne, je deželni glavar odredil tretjo sejo za danes dopoldne. Natančnejše poročamo prihodnjič.

Učiteljske vesti. Okrajni šolski svet v Kamniku je imenoval pomožno učiteljico gosp. Josipino Zaletel kot suplentko na ljudski soli v Zgornjem Tuhinju.

Umrli je v ponedeljek, 30. oktobra pri Kapelici nad Kropo g. Ivan Vovk, bivši žup-nik pri Sv. Lenartu pri Škofji Loki. Bil je eden tistih redkih duhovnikov, ki se ne vti-kajo v politiko. Zato so ga drugi duhovniki s škofom vred preganjali in spravili od Sv.

Lenarta. Kot prava gorenjska korenina je bil odkrit in zvest svojim prijateljem. Bodi blagemu preganjanemu možu lahka domača gorenjska zemlja!

Poljedolski minister Ferdinand grof Longueval-Buquoy se je na povratku iz Dalmacije mudil ta teden v Ljubljani. — Na praznik Vseh svetnikov pop. pa se je pripeljal v Kamnik. Sprejel ga je na kolodvoru vodja okr. glavarstva g. baron Schönberger z obema okrajnima komisarjema. S kolodvora se je minister podal naravnost k materi domačega učitelja njegovih otrok, g. prof. Svetiča, kjer se je prijazno razgovarjal s staro ženico po tolmaču g. baronu Lazzariniju. Minister je obiskal potem še g. Sadnikarja, kjer si je nad pol ure natančno ogledoval njegovo zbirko, o kateri se je prav laskavo izrekel. Na kolodvoru se je ministru predstavil g. župan dr. Kraut, ki mu je priporočal mesto Kamnik v blagohotno podporo, zlasti v pokritje stroškov za vodovod. Proti večeru se je odpeljal zopet v Ljubljano, kjer mu je deželni odbor v novootvorjenem hotelu «Union» priredil banket, katerega se je udeležilo mnogo poslancev. Mudil se je tudi v Logatcu in Idriji.

„Mlinar in njegova hči“ v Kranju. Dne 31. p. m. je uprizorilo to igro naše slovensko bralno društvo. Nabito polni prostori in najboljša volja diletantov. In kaj hočemo v Kranju več? Bodimo zadovoljni, da se dobe za take prostore še dobrovoljni igralci in ravno tako dobrovoljno občinstvo. Reči se mora, da nas ravnata dobra volja diletantov sili, da se povzdignemo nad gotove pogreške. Izmed igralcev je pokazala gdč. H. Špenkova v vlogi Marice zelo lepo igralsko sposobnost. Naredila pa bi iz te vloge gotovo še več, da bi g. režiser ne bil tudi sam vprežen. Takoj tukaj povemo, da more svojo vlogo in splošno nadzorstvo prevladati le zelo izvežban igralec. Gdč. M. Ažmanova je bila v vlogi Korenke dobra v maski, a v igri bi želeli malo več neprisiljene toplote, posebno v prizorih s Konradom. Vlogi županje in Mete — gdč. Lehrmanova in gdč. Špenkova M. — niste izvedeni, da bi zamogli igralki razviti svoje sposobnosti, vendar ste bile obe gospici na svojem mestu. Vloga Konrada je bila v rokah g. A. Depilja dobro zastopana, vendar se je poznalo, da v kmetijskih vlogah ni popolnoma doma. Tu se je skrbno varovati, da se ne vleče v to vlogo gest in mimike iz vlog rafiniranega ozračja. Priprosto obnašanje, neprisiljena govornica, to so glavni momenti, ki vzdržujejo narodno igro. G. Severju smo prav hvaležni za njegov trud. Dober je bil njegov Črnot in primeri s težkočo te vloge. Svetovali bi mu le, da vrže svoj preklicani dialekt v kot, kadar stoji na odru. Toliko v dobrohotno opombo. Dober v izražanju in v maski je bil Luka. G. Kováčič bo še sčasoma prav porabna moč. Njegov organ se zelo prilega odru. Eden glavnih stebrov pri takih uprizoritvah je tudi razločno izražanje; če tega ni, pade tudi najboljša igra. Mi vemo, da g. Bizjak to lahko stori, če le hoče. Sicer je bil njegov Pivek dober, posebno v maski. G. Prelesnik kot Matija je zadostil svoji mali vlogi. Vohče pristavljamo, da so bili posamezni važnji prizori premalo dvignjeni kvisku, premalo povdarjeni. Duhovnika v zadnjem prizoru pa si predstavljamo dobrega, blagodušnega starečka, ne pa modernega zelota. G. Bizjak pa je bil perfekten zarizenec. V tem oziru bi se lahko prihranil

marsikak smehljaj med gledalci. Pozor tedaj pri takih prizorih! — Scenerija je bila dobra. Vsem p. n. diletantom naj veljajo besede: Le pogumno naprej; uspeh ne izostane!

Opozarja se p. n. občinstvo na jutrišnjo ljudsko predstavo «Mlinar in njegova hči», ki se vprizori v prostorih tukajšnje Narodne čitalnice, in sicer točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži za člane slov. bralnega društva 60 vin., za nečlane 1 krono; stajišče 40 vin. Otroci plačajo polovico. — Pri predstavi sodeluje slav. meščanska godba na lok. — Danes v soboto zvečer bo ista predstava samo za dijake. Vstopnina 30 vin. Začetek točno ob 7. uri. — Čisti dohodek današnje predstave je namenjen dijaški kuhinji v Kranju.

Jutri v Trzic! Ustanovni občni zbor «Narodnega doma» v Trzicu se vrši jutri v nedeljo ob treh popoldne v Pernetovi gostilni. Zeleti je obilne udeležbe izventrziških Slovencev.

Narodna čitalnica v Kranju priredi v soboto 18. t. m. zvečer ob poldevetih veselico s plesom in igro. Vprizorili se dve enodejanski in sicer veseligrni: «Starinarica» in «Idealna tašča». Vstopnina za člane prosta. Nečlani 1 krono za osebo. Odbor.

Sneženi plaz jih je zasil. Kakor se poroča, so se podali dne 25. m. m. v jutro trije kmetje iz vasi Bašelj pri Preddvoru pod Storžič, da si poiščejo drv. Ker se pa pozno zvečer še niso vrnilo domov, se je naslednji dan odpravilo 11 kmetov iz Bašlja, da jih poiščejo. V veliko žalost so izpredvideli, da se je plaz drčal v ravnatisto dolino, kamor so se podali ti trije možje. Vsak klic je bil zaman, kajti plaz je zasil vse tri može v več sto metrov globok prepad. Roblek zapušča osem nepreskrbljenih otrok, tudi druga dva sta oženjena.

Društvo „Mali turist“ v Kranju ima v ponedeljek, 6. novembra t. l., zvečer ob 6. uri v hotelu «Nova pošta» svoj občni zbor. Vspored: 1.) Volitev novega odbora. 2.) Posamezni nasveti. Pristop imajo tudi nečlani, kateri se zanimajo za društvo in popolnitev Gofišča oziroma obstanek javnosti. Odbor.

S tira je skočil vlak pri kilometru št. v. 445/7 proge Javornik-Lesce dne 26. m. m. ob sedmih zjutraj. Kot vzrok se smatrajo veliki sneženi zameti. Poškodovan ni bil nihče. Vlaki so imeli vsled tega velike zamuže.

Tombola, ki se je vršila minulo nedeljo v restavraciji g. Ferd. Sekovaniča na Bledu v prid pogorelcem v Ratečah, je donesla 200 kron čistega dobička. Ta znesek se je odposlal na g. Jalena v Rateče.

Kranjskogorske podružnice kmetijske družbe občni zbor se vrši dne 12. novembra t. l. v hotelu «Razor» ob treh popoldne. Spoved: Razni nasveti in pobiranje članarine za leto 1906.

Uporaba vodnih moči ob novi železnici. Industrijski svet hoče, da se čimprej začne v bližini nove železnice z deli za uporabo vodnih moči, katere se bodo rabile v industrijske in kmetijske svrhe. Notranje ministristvo je poslalo dva uradnika v Švico proučiti tam take obstoječe naprave.

Javni obrtniški shod se je vršil v nedeljo «pri Jahaču». Udeležba od strani obrtnikov splošno ni bila velika, udeležilo se jih je namreč približno okrog 30 obrtnikov in trgovcev ter komisar tukajšnjega okrajnega

glavarstva g. Eckel. Navzoči so mu izrekli zahvalo za njegov poset. Sklenilo se je stopiti s prošnjo pred odbor tukajšnje obrtno-nadaljevalne šole, da bi so učne ure premenile tako, kakor v večjih mestih, namreč v torkih in petkih od 6. do 8. ure zvečer ter namesto nedeljskega popoldanskega pouka naj bi se poučeval krščanski nauk ob torkih od 5. do 6. ure zvečer. Izrekla se je tudi želja, da bi se v bodoče volili v odbor obrtno-nadaljevalne šole le taki možje, ki se res zanimajo za stvar in ki se tudi v resnici udeležujejo sej. (Prav bi bilo, da bi se obrtniki in trgovci večkrat sešli in se posvetovali o skupnih obrtniških in trgovskih zadevah, kajti v edinosti je moč. Op. ured.)

Umrila je sinoči gospodična Marija Žark, hčerka vrlega župana v Lescah, v starosti 27 let. Nase sožalje!

Iz tukajšnje gimnazije. Minulo nedeljo so pokopali sestrosolca Čebaška z Voklega. Pevci-dijaki so mu zapeli ob treh popoldne gilljivo žalostinko, potem pa so truplo odpeljali domov. — Dijakom sedme in osme šole so konečno vendarle dovolili, da se smejo udeleževati plesnih vaj pod nadzorstvom gg. profesorjev.

Japonca na Gorenjskem. Savsko tovarno na Jesenicah sta si prišla ogledat zastopnik japonske vlade, g. G. Chawley s svojim inženirjem R. Harmesom. Spremljal ju je uradnik dunajske trgovske zbornice, Berger. V petek, dne 27. m. m. je vihrala nad uradom japonska zastava. Bogve, ali bi nad uradom vihrala tudi ruska zastava, ko bi obiskali to tovarno ruski inženirji.

Vlak je povozil dne 22. m. m. 21 let starega delavca Ivana Eržena iz Godešča pri Škofji Loki, ko je hotel nekoliko vinjen pri kilometru 86/2 pri Retečah čez železniški tir. Toda lokomotiva bližajočega se vlaka štev. 1713 ga je prehitela, ga podrla in ga vlekla kakih 60 korakov naprej. Strašno razmesarjeno truplo so prepeljali v rešetko mrtvašnico.

Prememba posesti. Gospod M. Ivančič veletržec z vinom v Trstu, je kupil posestvo «Na Svetju» od g. Frana Jarca v Medvodah za 28.000 kron.

Dijaška kuhinja v Kranju razposilja poročilo odborovo za šolsko leto 1904/1905. Podpiralo se je koncem šolskega leta 57 dijakov. Za 14.711 kosil in 14.001 večerij se je izdalo 5522 96 kron. Odbor je delil brezplačno hrano le najubožnejšim; vsi drugi so plačevali mesečno po svojih močeh od 1 do 5 kron. Dohodkov je imela dijaška kuhinja 5365/44 kron, stroškov pa 5613/92 kron, torej 248/48 kron primanjkljaja. Premoženjski izkaz kaže dne 31. avg. t. l. 22.902/75 kron.

Društvo „Akademija“ v Ljubljani, ki prireja po Slovenskem poučna predavanja in tako širi izobrazbo med narod, je počela svoje II. poslovno leto in vabi zato društva in posameznike, ki žele predavati, naj svoje želje sporočajo društvenemu odboru.

* * *

Deželni poslanec Primož Pakiž — umrl. Minulo soboto je umrl v Ribnici starosta kranjskih deželnih poslancev, g. Primož Pakiž. Zastopal je od leta 1873 volilni okraj Kocčevje-Ribnica-Velike Lašče. Bil je koncilijant in mož in pri vseh strankah priljubljen. N. v m. p!

Električna kuhinja. Pri veliki električni razstavi v Londonu je vzbudila največjo po-

zornost kuhinja, kjer se je kuhalo vse električnim potom. 60 gostov je čakalo na obed v prostornem lokalu in v isti sobi so bila tudi električna ognjišča. Popolnoma nič ni dišalo v salonu po kakšnem kuhanju in vsa jedila so bila zelo okusna. Tudi električni tok je stal manj, kakor bi stala drva za tako kuhanje. Tako je to povedal dotični krčmar.

Radovednica v pasti. Vijemina Schultz, žena gostilničarja v Buffalo v državi New-York, je imela — kakor marsikatera druga sicer pridna soproga — slabo navado, da je po noči stikala po žepih spečega moža in si vedno prilastila del najdenega denarja. To pa ni ugajalo možu, posebno, ker je vedno tajila, in prišel je na dobro misel: v žep, kamor je dajal denarnico, je skrtil nekoga večera tudi past za podgane. Ko je potem Schultzeva v temi zopet preiskovala žepa, jo je zgrabila past in ji stisnila prste. V svoji jezi je dala moža radi telesne poškodbe zapreti in ga je tožila. A sodnik - Salomon je razsodil, da njen mož sme v vsak žep dati past za podgane, da se varuje pred »dolгими prsti«, in je oprostil Schultza.

Zastrupljenje s klobasami. V Aleksandriji je umrlo 50 oseb vsled zastrupljenja. Proti izdelovalcu klobas se je uvela sodnijska preiskava.

Nevarnost pri delu. V zadnjih petih letih letih je padlo 6888 rok, 6055 pesti, 31.358 prstov. 26.012 nog, 5412 oči in 3365 glav delavcev kot žrtev avstrijske obrti. Bilo je še 16.000 drugih poškodb. Cirkularne žage so odrezale 1690 prstov, 1291 oči kamnosekov je izgubilo vid, 1290 nog se je polomilo pri lomljenju kamenja in nakladanju sodra, 1357 nog in 1429 prstov je bilo po-habljenih pri nakladanju, 343 rok so poško- dovali jermeni pri strojih. Seveda je bilo še mnogo drugih poškodb, katerih ne navaja uradna statistika, ker ni zvedela zanje. De-lavec vedno izpostavlja zdravje in življenje. Vsi ti poškodovani udje pomenjajo za po-habljenje uničenje ali vsaj zmanjšanje vira, odkoder dobivajo vse potrebno za življenje. Kako malo tvega v primeri s tem delodajal- jalec! Nič drugega kot denar. Delavec pa stavi vso svojo osebo v službo države. Po njegovih pridnostih dobi podjetnik možnost, da plačuje davke. In vendar se dobe ljudje, ki trdijo, da bi bilo krivično, če bi imeli tudi delavci, ki ne plačujejo direktnega davka, vo- lילו pravico.

Gospodarstvo.

Tedenski sejem v Kranju dne 30. m. m. Prignalo se je 127 glav goveje živine, 5 telet, 94 prašičev, 2 ovci in kozla, 22 buš, 50 kg pšenice K 8-50, prosa K 7-50, rži K 7-50, ovska K 7-25, ajde K 7-—, fižol ribničan K 13-25, koks K 14-—.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu oktobru 1905 je 338 strank vložilo 68.961 K 23 vin., 326 strank dvignilo 80.033 K 36 vin. 9 strankam se je izplačalo posojil 30.400 K — vin. Stanje hranilnih vlog 3.818.718 K 18 vin. Stanje posojil 2.132.832 K 90 vin. Denarni promet 342.923 K 41 vin.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu oktobru 1905 je 189 strank vložilo 55.246 K 12 vin., 179 strank vzdignilo 50.072 K 26 vin., 25 strankam se je izplačalo posojil 22.100 K — vin., denarni promet 215.260 K 74 vin.

Okrajna hranilnica in posojilnica v škofji Loki. V mesecu oktobru 1905 je

90 strank vložilo 27.997 K 62 vin., 61 strank je dvignilo 22.226 K 08 vin., 6 strankam se je izplačalo posojil 12.280 K — vin. Stanje hranilnih vlog 638.693 K 26 vin. Stanje po- sojil 579.811 K 91 vin. Denarni promet 92.031 K 08 vin.

Mestna hranilnica v Kamniku. V me- secu oktobru 1905 je 146 strank vložilo 29.144 K 24 vin., 116 strank dvignilo 19.216 K 99 vin., 8 strankam izplačalo se je hipotečnih posojil 5.000 K — vin. Stanje hranilnih vlog 1.358.751 K 93 vin. Stanje hipotečnih posojil 984.501 K 22 vin. Denarni promet 93.124 K 63 vin.

Dobavni razglas. C. kr. garnizijska me- nažna komisija v Lvovu naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da potre- buje za leto 1906 med drugimi tudi sledeče predmete: moko, krompir, poper, papriko, cimet, kavo, čaj, sladkor, kis, makarone, lečo, fižol, grah, prosono in ajdovo kašo, jetmen, svinjsko mast, slanino, cikorijo, kisló zelje, repo, čebuljo i. t. Ponudbe je najkasneje do 10. novembra t. l. do 12. ure opoldne po- slati c. kr. garnizijski menazijski tačas pri 15. pehotnem polku v Lvovu. Dobavni razglas in pogojni znesek sta v pisarni trg. in obrtniške zbornice v Ljubljani do 6. novembra t. l. na vpogled.

Razpis dobave trdih drv za kurjavo. Oskrbovalna komisija c. in kr. vojaškega pre- skrbovalnega skladišča v Zadru naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo dne 10. novembra 1905 ob 10. uri dopoldne pri vojaškem preskrbovalnem skladi- šču v Zadru vršila ponudbena razprava za dobavo potrebščine 9854 kubičnih metrov trdih drv v polenih za kurjavo. Sprejemale se bodo le pismene ponudbe, ki morajo naj- kasneje do 10. novembra 1905 do 10. ure dopoldne k gori imenovanemu skladišču v Zadru dospeti. Vsak ponudnik si mora pre- skrbeti izpričevalo o solidnosti in dobavni zmožnosti. Natančnejše podrobnosti so razvidne iz dobavnega razglašja, ki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpog- d.

Razpis dobave lesa. C. kr. trgovsko mi- nisterstvo naznanja trgovski in obrtniški zbor- nici v Ljubljani, da razpisuje okrožno rav- nateljstvo švicarskih zveznih železnic dobavo raznega lesa za delavnice v Curihu. Dobaviti bo med drugim: hrastov, borov, jelov, ja- vorov, črešnjev, lipov, orehov, jesenov, me- cesnov, brestov les i. dr. Podrobni seznam in dobavni predpisi se dobe pri predstojniku delavnice švicarskih zveznih železnic v Curihu. Ponudbe je najkasn. je do 14. novembra 1905 vložiti pri okrožnem ravnateljstvu III švicarskih zveznih železnic v Curihu. Prepis dobavnega razpisa je v pisarni trgovske in obrtniške zbor- nice v Ljubljani na vpogled.

Loterijska srečka dne 25. oktobra t. l.

Trst: 45 84 43 13 44

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj tolsče v soli, je torej najlaže pre- bav. n. ne provzroča nikoli zaprtosti in je ob najbolj- sem okusu izredno poceni

Prišton samo z imenom
Ivan Hoff
in z levo varstveno znamko

Zavoji po 1/2 kg 90 vinarjev
1/4 50

Dobiva se povsod.

Zahvala. 190-1

Za vse izkazano sočutje in sožalje povodom bolezní in smrti našega ljub- ljeneža sina, brata, svaka in strica, go- spoda

Ferija Sajovica

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo najsrčnejšo z- hvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem; posebej pa se zahvaljujemo slavnemu trgovskemu društvu »Merku- rio« čit iničnim pevcem za krásni žalostinki, bratom ljubljanskega in gorenskega So- kola, ljubljanski ter kranjski čitalnici ter kreditni banki za častno spremstvo. Bodi tudi vsem iskre a zahvala za krásne da- rovane vence.

Rodbina Ferd. Sajovičeva
in C. Pirčeva.

192-1

Poltim srecem naznanjamo vsem so- rodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da j. naša preljubljena hči, oziro- ma teta in svakinja, go-podična

Marija Žark

po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 11. uri ponoči v 27. letu svojega življenja mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage pokojnice bode v ponedeljek, dne 6. t. m., ob 9. uri dopol- dne na takajšnje pokopališče.

Sv. maše-zadunice se bodo brale v župni cerkvi v Lescah.

Pokojnico priporočamo v blag spon- in molitev.

V Lescah, dne 3. novemb. a 1905.

Ivan Žark in Ivana Žark roj. Vidic, starši. — Ivan, Anton, Josip, bratje. — Ivana omož. Pogačnik, Frančiška, Ka- tarina, sestre. — Fran Pogačnik, svak. — Fran Pogačnik.

Zahvala.

Ob bolezní in smrti našega ljubljeneža, v n. debudni mladosti prerano umrlega sina

Franca Čebaška

šestošolca v Kranju

prejela sva toliko izrazov sočutja in so- žalja, da nama ni mogoče vsakemu po- sebej izreči zahvale.

Zahvaljujemo se s tem potom naj skre- nejše: gospodinji g. Mariji Vovnik in gg. Mariji, Antoniji in Josipini Puherjevi za požrtvovalno postrežbo in tolažbo za česa bolezní, katehu g. dr. Jož. Debevca za tolažilo, gg. ravnatelj in profesorjem za so- užje ob bolezní, sl. proforskemu ko- legiju za spremstvo pri prevozu skozi Kranj, posebej pa še gg. profesorjem dr. J. Debevca, Ant. Peterlinu in Ant. Zupa- nu za udeležbo pri pogrebu, njegovim sešolcem in gimnazijcem sploh za da- rovane krásne vence in ganljive žalostinke, fantom iz Vokla za krásne vence, g. de- kanu Koblarju in farni duhovščini, so- rodnikom in sosedom za pokop in ude- ležbo pri pogrebu. Povrni Bog stotero vsem, ki so nam v dneh največje žalosti na katerikoli način lajšali in blažili ne- izprosno gorje.

Voklo, 31. oktobra 1905.

Fran in Marija Čebašek.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pridatek znamka «Vydra».

Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specijaliteti: «Dessert delicat» in masleni oblati).

Šumeči limonadni bomboni «Ambo».

Dišava za pecivo «Buhtin».

NAPRAVITE POSKUS!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 vin. in poština. 161—6

Preklic.

Midva podpisana prekličeva vse, kar sva govorila žaljivega o pekariji gospe Marije Prevc in njenega najemnika g. Franca Markiča v Kranju. 188—1

Lenart in Marija Pikuž.

Št. 2304.

Razpis službe.

182—2

Pri mestni klavnici v Škofji Loki se odda mesto klavničnega paznika z mesečno plačo 40 K, prosto kurjavo in svečavo ter s prostim stanovanjem, obstoječim iz kuhinje in ene velike sobe.

Prošnje s spričevali in rojstnim listom je vložiti pri podpisanem uradu do 10. novembra t.l.

Mestno županstvo v Škofji Loki

dne 23. oktobra 1905.

Kdor hoče dobre

dežnike

ne tovarniške, ampak škofjeloškega izdelka, ročno delo iz močnega in trpežnega blaga (škofjeloški dežniki slove že od nekdaj, da so silno trpežni), pri meni jih dobi po nizki ceni. — Sprejemam tudi popravila.

Pavel Bizjak, Kranj št. 102

183—2

nasproti «Golarja».

2 lepi stanovanji

179—3

obe na glavnem trgu, eno s tremi sobami, drugo z eno sobo, pri obeh svetli kuhinji, drvarnici in klet, nasproti «Golarja» št. 102.

Kravarja

kateri je delu v kravjem hlevu že vajen, išče vodstvo dež. kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu na Dolenjskem. Plača po dogovoru, pa gotovo dobra. Nastop službe prej ko mogoče. 187—1

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Slomškove ulice št. 4.

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vešna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike itd.

Specijaliteti: 103-70

valjični zastori (Rollbalken).

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril

v Tržiču h. št. 142

zraven hotela Radecky

trgovino z urami, zlatino in srebrnino.

Potrudi se bodeš ustreči cenjenim odjemalcem z najboljšim blagom in najnižji cenami, popravila izvršujem točno in ceno.

Za mnogobrojni obisk se priporočam z velespoštovanjem

175—3

Rudolf Rus, urar.

Izšla je

„Dobra kuharica“

spisala Minka Vasičeva

v založništvu Lavosl. Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1800 receptov za janje najokupripravnih jedi domače in tuje kuhe, ima 3 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.

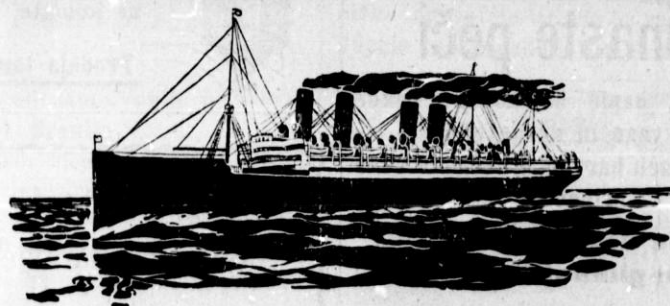
Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjaškega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuharskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 10—68

Kmetovalci!

MASTIN

za prašiče, pijske, krave, teleta, vole, ovce, konje, perutno i. t. d. Le pod tem imenom, ki je postavno kot znamka zavarovana, se dobi pristni dr. pl. Trnkóczyjev kranjski redilni prašek za prašiče. Najboljši zdravi dodatek h krmi, ki se naj uporablja kot dietetično redilno sredstvo. Dobil je na tisoče zahvalnih pisem o izbornih uspehih najvišje medalje na razstavah v Londonu, Parizu, Rimu in na Dunaju. 148—27
I zavojev za 50 vin., pri vsakem trgovač. Po pošti 5 zavojev na naslov: Lekarna Trnkóczy, Ljubljana. Razpevalci dobe popust.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki 'Severnonemškega Lloydja' iz Bremena v New-York

s cesarskimi brzoparniki Kaiser Wilhelm II., Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm der Grosse. — Prekomorska vožnja traja 5 do 6 dni.

Natančen zanesljiv pouk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARD TAVČAR-JU v Kolodvorskih ulicah št. 35

nasproti obvezne gostilne «Pri starem Tišlerju».

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. Vsa potovanja se tikajoča pojasnila točno in brezplačno. Postrežba pošena, realna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kako: Colorado, Mexiko, California, Arizona, Utah, Wyoming, Nevada, Oregon in Washington nudi našo družvo posebno ugodno in izvanredno ceno čez Galdexton. Ojhdj na tej progi iz Bremena enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele svet, kakor Brazilija, Kuba, Buenos Aires, Colombo, Singapore, v Avstralijo itd. itd. 186—1

Berite.

Pozor.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi uljudno naznanjam, da bi bil primoran zaradi prevelike hišne najemnine v sedanjih razmerah cene svojih izdelkov zdatno zvišati, s čemur bi bili moji odjemalci obteženi. Pomagati sem si mogel edino le s tem, da sem se preselil v hišo nakdanjega umetnega mizarja gospoda Ivana Pintarja, poleg stare znane mesarije po dom. »Kodelač« v Grabnu.

Nadejaje se, da me bode sl. občinstvo še nadalje z velecenjenimi naročili počastilo, posebno, ker bodem cene še znižal

beležim z odličnim spoštovanjem

Ivan Wohlgemuth

sedlar, pleskar in tapetnik v Kranju, Kokrško predmestje št. 7. 172-3

Prodaja vina.

Imam v kleti več sto hektolitrov pristnega belega in črnega vina, domače rakije, brinovca in finega olja po primerne nizkih cenah.

IVAN PUJMAN 189-2

vinogradnik in trgovec, Vodnjan-Dignano

Istra (c. kr. državne železnice).

Preprost vrtnar

zmožen slovenskega in nemškega jezika, ki bi bil obenem vratar (portir), se išče za gospodo na Gorenjskem. 169-3

Vpraša naj se pri Francu Dolencu v Kranju.

Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča 93-18

prva in največja tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

v Ljubljani.

Tapetnik in preprogar

Drag. Puc

Ljubljana, Dunajska cesta 18

Izvršuje vsa tapetniška dela ter ima v zalogi tudi vse predmete te stroke lastnega izdelka. Vodja podružnične zaloge pohištva prve kranjske mizararske zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odlikovano z zlato svetinjo in častnim križcem v Parizu dne 28. februarja 1904. 186-58

Mestna hranilnica v Kranju

obrestuje hranilne vloge

po 4 odstotke

brez odbitka rentnega davka

katerega plačuje hranilnica sama.

1-23

Stanje vlog K 3.829.790-31. Stanje hipotecnih posojil K 2.114.328-25.

Trgovina z železnino in špeci-rijskim blagom

„MERKUR“
Peter Majdič
v Kranju

164-5

priporoča veliko izber fino pozlačenih nagrob-
nih križev in svetilk po najnižjih cenah.

Zaloga najtrpežnejših
voznih plah in pokrival
za komate.

Prodaja tomaževe žlindre.

Pozor! Čitaj!

Bolnemu zdravje!

Pozor! Čitaj!

Slabemu moč!

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMU JAKOST.

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijubljeniji ljudski zdravili med nato dom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vs. boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišič, lekarnar v Pakracu št. 107, Slavonija.** — Denar se 121-13

pošilja naprej ali s poštnim povzetjem. Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastalemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste slinice ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 vin., 4 originalne steklenice 5 K 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 104, Slavonija.

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žal!

Seydlin

Najbolje za zobe.

Dobiva se v lekarni g. K. Savnika Kranju.

G. Tönnies

104-74

tovarna za stroje, železo in kovin-
livarna v **Ljubljani** priporoča
kot posebnost **žage in vse**
stroje za obdelovanje lesa.
Francis-turbine osobito za
žagine naprave zvezane neposredno
z vratilom. Sesalno-genera-
torski plinski motori, naj-
cenejša gonilna sila 1 do 3 vin.
za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 121-56

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane
šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoni.

Najcenejša in največja domača
eksportna tvrdka.

Razpošiljanje švicarskih ur na
vse kraje sveta!

H. SUTTNER, urar in trgovec, Kranj

Moške ure

2 šnaravne velikosti.

Št. 502. Nikelnasta a ker remontoar-Ros-
kopf, trpežno kolesje, gl. 2 45, enaka iz
pravega srebra gl. 3 95, ista z dvojnatin
trjnim srebrnim močnim pokrovom gl. 6 50
in naprej.

Št. 505. Prava srebrna cilind-remontoar,
trpežno kolesje in močni pokrovi, pl. 4 85,
ista z dobrim anker-kolesjem gl. 5 95
in naprej.

114-17

Priporočam svojo izborno zalogo najfinejših natančnih **švicarskih ur**, kakor
najbolj slovečih znamk **Safhausen, Omega, Roskopf, Uranija** i. t. d.

Zlatnina in srebrnina, kakor **nakraski, verižice, uhani, prstani, obeski**
i. t. d. najfinejšega izdelka po najnižjih cenah.

Dokaz, da je moje blago zares fino in ceno, je to, da ga razpošiljam
po celem svetu in imam odjemalce tudi urarje in zlatarje glavnih mest.

**Ravno je izšel najnovejši veliki cenik, kateri se pošlje zastoni in poš-
nene prosto.**

Izvrstna prilika polovanja v

Ameriko je danes čez

Hamburg

z najnovejšima parobrodoma, s katerima
je sigurnost vožnje najpopolneja ter
zibanje parobroda skoraj popolnoma
preprečeno. Še več povedo številke ob-
sežnosti novih parnikov, katera se ime-
nujeta:

prvi: **Amerika** 690 čevljev dolg, 74 širok,
53 glob., nosi 22.250 ton,

drugi: **Kaiserin Augusta Viktoria** nosi
25.000 ton, ter vsaki še enkrat večji

kakor danes vliki parniki, ki obsegajo samo po 8.—12.000 ton. — **Vožnja preko oceana**
traja samo 7 dni. Polniki odhajajo v **ponedeljek, torek** in **četrtek** vsakega tedna iz
Ljubljane. — Na željo pošilja natančni pouk brezplačno zaslopnik Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Ljubljani g. A. Kališ, trafikar, Jurčičev
trg 3;

Škofji Loki g. M. Žigon, trafikar, glavni
trg;

Radovljici g. Oton Homann, glavna
trafikar;

Jesenicah g. Jakob Mesar, gostilni-
čar in posestnik;

Hrušici g. Štefan Podpac, trgovec;

Bohinjski Bistrici g. M. Grobotek,
trgovec;

Kamniku g. Marija Ažman, trafikar.

79-55

MEMBRE DE JURY HORS CONCOURS

Zobo- tehnični atelje

Oton Seydl

pri g. dr. E. Globočniku
v Kranju

Zobovja, tudi ne kore-da bi se odstranile
nine, z ali brez nebne plošče, iz **kavčuka**
kakor tudi **zlata**, dalje **vrvnalnice** in
obturatorji se izvršujejo po **najnovejših**
metodah.

Plombe v zlatu, porcelanu, amalgamu
in **cementu** kakor tudi vse **zobozdrav-**
niške operacije izvršuje tu **specijalist.**
Odprto vsako nedeljo od 8. do 6. ure.

Josip Pogačnik

krojaški mojster

Radovljica št. 41

Jesenice št. 20

priporoča cenjenemu občin-
stvu svojo delavnico v iz-
delovanje vrst **oblek za**
gospode, uradniških uni-
form, salonskih, turistov-
skih in kolesarskih oblek

in **ogrinjal ter havelokov.** Vedno bo-
gata zaloga angleškega, francoskega in
bruskega sukna. Naročila se izvršujejo
po najnovejšem kroju točno in poceni.
Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro
in natančno mero se jamči. Specijalist
v izdelovanju **frakov** in **salonskih oblek.**
Istotam se dobe tudi vsakovrstni **dež-**
niki in **solnčniki** najboljšega izdelka
ter se sprejemajo tudi popravila. 80-20

F. P. VIDIC & Komp., Ljubljana

opekarna in tovarna peči

ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani. — Te vrste strešniki so patentirani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola. — Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. — Dalje priporočamo peči in štedilnike najfinejšega lastnega izdelka, kakor vse druge v stavbeno stroko spadajoče izdelke. — Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno. — Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. — Sprejmo se zastopniki.

96-10

Ljubljana (Kotizej) R. LANG na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vseh cenah. Ogle dala, slike v vseh velikostih.

Popolna oprava za vile. Špecialiteta: Gostilniški stoli.

Modroci iz žičnatega omrežja, afričanske trave ali žime, prve vrste vedno v zalogi.

Za spalno sobo od 180 gld. naprej. Divan z okraski.

Špecialiteta v nevestininih balah. Veliki prostori, pritično in v I. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki cenf.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Za sobo: postelja, nočna omarica, o-mivalna miza, obe-šalnik, miza, sten-sko ogledalo.

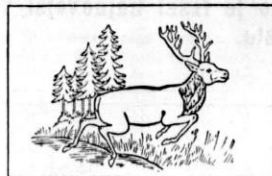
184-22

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.
Jv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad

185-17

ime „Schicht“ in varstveno znamko „jelen“.

Dobiva se povsod!

JURIJ SCHICHT

Ustje
(Česko)

največja tovrna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje
(Česko)